

ПЧЕЛНИЦА

Часопис ученика ОШ "Светозар Марковић" Лесковац • децембар 2016. • број 3

Садржај

Реч уредника

- 2 Реч уредника
- 3 Школске активности 2015/2016.
- 5 Интервју са...
- 6 Наши успеси у 2015-2016.
- 8 Чаробњаци четкицом и пером
- 11 Ђачки парламент
- 12 У тренду је...
- 14 Ах, та стања...
- 16 Мућни главом

„Не учимо за школу него за живот!“
Сенека

Пчелица
Лист ученика и наставника
ОШ „Светозар Марковић“ у Лесковцу
Година III, број 3, децембар 2016.
Оснивач и издавач:
ОШ „Светозар Марковић“
Улица: Лесковачког одреда бр. 6
16 000 Лесковац
Тел./факс: +381 16 243 244
Имејл: svetozarmarkovic@yahoo.com
Веб-сајт: <http://svetozarmarkovic.weebly.com/>
Главни и одговорни уредник:
Виолета Алексић
Лектура:
Марко Костић
Графичка припрема:
Татјана Јовановић
Тираж: 150

Поштовани читаоци,

Још једна успешна година је за нама. Такмичили смо се, учили, трчали, сликали, глумили и у свему томе побеђивали. Индивидуално или тимски, доносили смо медаље. Радовали смо се успесима и славили победе.

Искрено, није тешко побеђивати, када се нешто ради из љубави. Љубав је покретач свега што нас окружује. Када радимо оно што волимо – успех је загарантован резултат!

Ах, љубав, где све она не умеша своје прсте. Јесте ли размишљали, да ли на свету постоји нешто што се из љубави није родило. Колику стваралачку снагу крије ова тако свакодневна реч.

Најлепша уметничка дела, најдивнија музика, револуционарна открића - све се то из љубави створило.

Због љубави су почињали ратови, због љубави су се ратови и прекидали...

Свемогућа снага, подарена сваком од нас подједнако. Па ипак, понекад се чини да је много оних који ту снагу не знају да поделе или нису свесни да је поседују.

Али, љубав није само давање или узимање, каже Михајло Пантић у вашим Читанкама за осми разред.

„Мислити на неког, то је већ љубав. Љубав није само давање или узимање, јер ако јесте само то, неког часа ће почети мерење ко више даје, ако више узима, па излази да је равнотежа између давања и узимања у ствари љубав. А није, љубав је време, пре свега време, спремност да наше себично време поделимо с неким“

Погодили сте, тема овог часописа јесте љубав! Ми вам нећемо износити теорије и цитирати лепе мисли о љубави, јер су сви мудраци овог света оставили своје записе о њој.

Пред вама је школска 2015/2016. година. Па ако је љубав време, онда уживајте у љубави коју смо сви заједно стварали.

„Људи се поштују речима, а воле ћутањем.“
Мирослав Мика Антић

„Човек који не воли није способан осетити величину туђе љубави, нити снагу љубоморе, нити опасност која се у њој крије.“

Иво Андрић

Школске активности 2015/2016.

Још једна школска година отишла је низ реку и улила се у будућност. А будућност је наша садашњост. Једна генерација осмака изашла је из наше школе са великим плановима за будућност да ће се једног дана вратити као лекари, инжењери, правници или можда професори. Ми им од срца желимо остварење њихових дејских снова. Али, зато једна будућност у срцима малих првака села је први пут у ђачке клупе. Узели су оловке у руке и почели да пишу садашњост ове школе...

У школске клупе **1. септембра 2015/2016.** школске године ушло је 874 ученика. И ова година, као и све претходне, обележена је низом активности.

Уз пригодан програм учитељи су им пожелели добродошлицу, а у част бољег упознавања одржане су радионице у 1₂ и 1₃ са родитељима „Хранимо се здраво“ ...

...у октобру је традиционално обележена Дечја недеља под слоганом „Подршка породици – најбоља подршка деци“...

... посебно је био занимљив квиз са родитељима 2₃ - „Татаматичар“ ...

...сада су ученици првог разреда званично постали чланови Дечјег савеза уз пригодне добродошлице...

... добро расположени осмаци отишли су на екскурзију...

...поводом Дана школе одржано је литерарно вече ученика четвртог разреда и њихових гостију из других школа...

... ученици старијих разреда одржали су музичко – поетско вече и представљен је нови број листа „Пчелица“...

...истим поводом учитељице трећег разреда одржале су радионицу за родитеље под називом „Стоп насиљу“. Код ученика је освешћена идеја о значају породице у животу сваког детета и човека...

...чланови математичке секције одржали су радионицу „Оригами“...

...млади хемичари су на креативан начин показали како израдити накит уз помоћ молекула и атома...

...наставнице ТИО су организовале радионицу: „Кутијица“, у којој су учествовали и ученици школа „Вожд Карађорђе“, „Вук Караџић“, „Васа Пелагић“ и „Коста Стаменковић“...

...у сали Народног позоришта одржана је представа „Хајдуци“...

...наши гости из Македоније представили су се са плесном тачком...

...у Центру за економику и домаћинство, организована је прва самостална изложба радова Оливере Петковић 8₃ названа „Ка црвеном тепиху“...

...одржано је низ новогодишњих радионица у одељењима првог и другог разреда...

...ученици шестог разреда правили су пахуље од папира у радионици: „Сребрна пахуља“ ...

...у оквиру пројекта „Путујемо срцем“ реализован је час путем скајпа са ученицима 4₃ и ученицима допунске школе у Манхајму у Немачкој...

Школске активности 2015/2016.

...у оквиру Светосавских свечаности, чији смо ми били домаћини на нивоу града реализовано је низ активности: посета Геронтолошком центру, организован је ликовни и литерарни конкурс на нивоу града и додељене награде...

...ученици старијих разреда реализовали су светосавску академију, а све манифестације завршене су традиционалним Светосавским балом...

...поводом Дана жена одржана је приредба за маме и баке у одељењима 1. разреда и 2₁...

...литерарно-новинарска секција учествовала је на Митингу поезије...

...дошло је пролеће, „У сусрет пролећу“ био је назив радионице за родитеље и ученике првог разреда...

...поводом Ускрса за ученике старијих разреда организована је радионица: „Корпице од новинског папира“...

...у мају смо гостовали у Охриду и представили се музичком тачком...

...негде у исто време ученици 2₁ реализовали су традиционалну радионицу „Литерарно кулинарење“...

...ученици првог, другог и трећег разреда учествовали су на „Малој олимпијади“ и остварили запажене резултате...

...екипа кошаркашица од петог до осмог разреда освојила је 3. место на Школској олимпијади у Врању...

...одржана радионица „Мали водичи“ за ученике трећег разреда у Етно кући. Тако су ученици постали кустоси у Ноћи музеја...

...одржана радионица „Абакус“ у Центру за стручно усавршавање за ученике првог разреда...

...као и сваке године одржан тематски дан „Пецароши“ за ученике 1₂ и 1₃...

...велики број ученика предметне наставе учествовао је на јавном часу цртања у организацији школе стрипа „Никола Митровић Кокан“...

...у току школске године чланови литерарне секције били су гости на музичко-поетским вечерима у свим градским школама...

А ми смо дошли до краја још једне школске године, подељена су сведочанства и почело је лето... 112. лето у нашој школи.

На самом крају лета ученици седмог и осмог разреда учествовали су у летњој школи хемије у оквиру Научног клуба Центра за стручно усавршавање у образовању у Лесковцу. Један од аутора и реализатора овог пројекта је наставница хемије Весна Стојановић.

*Образовање није ограничено само на школу,
неумољиво се наставља до краја живота.*

Интервју са...

Највећи математичари, аутори чувених правила и теорема које се зову по њима, прво су научили да сабирају, одузимају, деле и множе бројеве.

Познати глумци и водитељи прво су научили неке рецитације.

Велики истраживачи, географи и археолози прво су научили како се зове земља у којој живе и њен главни град.

Свему томе су их научили њихови учитељи. Обични, мали људи, са огромним срцем и великим знањем.

Нема срећнијег ни испуњенијег живота од оног који проведете поред деце. Нема ни важнијег нити смисленијег труда, него малишанима откривати чаробан свет знања и учења. Ведро и топло лице дочекало је и отпратило армију ђака у овој школи. Стрпљива, увек спремна да помогне, разговара, објасни. Тако је памте њени ученици, па с правом може понети титулу „најдраже лице детињства“. Њени некад прваци, а данас матуранти, Тамара Поповић 8₁, Зорана Стојковић 8₄ и Катарина Илић 8₁ припремили су овај интервју са њом.

С поносом вам представљамо учитељицу **Вукицу Спасић**.

⇒ Када сте почели са радом у овој школи?

Са радом у овој школи сам почела септембра 1986. године.

⇒ Чиме бисте се бавили да нисте учитељица?

Свим креативним и стваралачким пословима.

⇒ Шта волите да радите у слободно време?

У слободно време читам књиге, шетам и помало сликам.

⇒ Шта сматрате својим врлинама, а шта манама?

Врлине: одговорна, дружељубива, толерантна, вредна.

⇒ Који је Ваш неостварени сан?

Немам неостварене снове.

⇒ Шта Вас може увек развеселити?

Смешан догађај.

⇒ Која је била најзанимљивија рекреативна настава на којој сте били са ученицима и где бисте волели да отпутујете?

Свака рекреативна настава је посебна. Свака рекреативна настава је смех, звонки гласови, интересантни пејзажи, радост, брига, скоро савршено место за живот. То су тренуци среће који су вредни чекања. Волим да путујем, волим да упознајем непознате крајеве.

⇒ Какав сте ви били ђак?

Одлична.

⇒ По чему памтите своју учитељицу?

Учитељица је била блага и тиха, њене речи су као „сезам“ који отвара латице на цвету.

⇒ Шта сматрате најзанимљивијим делом свог посла?

Непосредан рад са децом, подстицање и покретање деце на одређену активност.

⇒ Које људске особине највише цените код својих ученика?

Искреност, отвореност, несебичност, сналажљивост, али од свега највише насмејана лица.

⇒ И за крај, шта Вас нисмо питали, а можда треба да знамо о Вама?

Међу људима који раде у школи не може бити поделе на младе и старе. Ми се не меримо по годинама, већ по ономе како радимо и како се наш утицај осећа у школи и ван ње.

„Полако се повлачим из битке.
Нисам успела да спасим планету
што лебди у магли нашег неспокојства.
Па сад разбарушена као бреза на ветру
расипам суво лишће речи с грана
и лутам и ћутим усамљена у свету”

Наши успеси 2015/2016.

Сваки уложени труд се исплати, а посебно онај који се награђује. Такмичења су посебни датуми у школском животу. То су дани за које се понекад месецима спремамо па се због тога наградама посебно радујемо. И ове године велики број ученика је са својим наставницима кренуо на пут победе.

Од укупно 160 ученика који су се такмичили на општинском нивоу, 70 се пласирало за регионални ниво и на републичка такмичења кренуло је 13 ученика. Наоружани знањем, такмичили су се из свих предмета. Ми вам овде представљамо најуспешније међу њима.

граматика Марко Миладиновић 5 ₁ Марија Пејић 5 ₁	књижевност Милан Стојковић 8 ₃ Владимир Пешић 8 ₃	литерарни конкурси Наталија Цакић 2 ₃ Ива Петковић 5 ₂	ликовна култура Анастасија Станковић 6 ₁ Марија Пејић 5 ₁ Михајло Стојановић 1 ₂ Сава Ристић 1 ₂ Ива Петровић 2 ₄ Ива Јовић 1 ₂
Републички дечји конкурс: "Ја сам дете на врху планете" Огњен Васић 2 ₃			
конкурс за кратки филм: "Да ли треба да будем храбар да бих био поштен" Огњен Васић 2 ₃ Немања Николић 2 ₃ Петра Јовановић 2 ₃ Ања Петковић 2 ₃ Сара Ценић 2 ₃ Жаклина Јојић 2 ₃ Илија Јовић 2 ₃	математика Марко Миладиновић 5 ₁ Марија Младеновић 5 ₁ Никола Милић 5 ₂ Предраг Симић 5 ₂ Јован Стаменковић 5 ₂ Ива Стошић 5 ₁	математика Никола Ђокић 6 ₂ Ања Стоилковић 6 ₁ Илија Гавриловић 6 ₂ Емилија Јовановић 6 ₁ Анђела Петковић 6 ₂ Петра Цакић 7 ₂ Зорана Стојковић 7 ₅ Огњен Петровић 7 ₂ Александра Љубеновић 8 ₁ Милица Младеновић 8 ₁ Анђела Николић 8 ₃	историја Ива Петковић 5 ₂ Предраг Стојковић 5 ₂ Мина Јоксимовић 7 ₁ Василије Илић 8 ₁ Анђела Живковић 8 ₁
информатика и рачунарство Павле Стевановић 7 ₁ Јана Манић 8 ₃	шта знаш о саобраћају Алекса Димитријевић 5 ₃ Јелена Живковић 8 ₄ Андрија Ристић 8 ₁	географија Василије Илић 8 ₁	
хемија Анастасија Тодоровић 7 ₁ Антонина Михајловић 7 ₁ Александра Љубеновић 8 ₁	биологија Александар Стаменковић 7 ₃ Анастасија Спасић 7 ₁ Антонина Михајловић 7 ₁ Ђорђе Тодоровић 5 ₁ Николија Митић 5 ₁ Наталија Савић 5 ₃	математика Богдан Младеновић 3 ₂ Ана Момировић 3 ₂ Симон Илић 3 ₃ Алекса Милић 3 ₃ Јанко Васић 3 ₃ Александра Стојановић 3 ₃ Василије Миздраковић 3 ₃	математика Вељко Станковић 2 ₁ Сташа Здравковић 2 ₁ Јана Стојиљковић 2 ₁ Милица Коцић 2 ₁ Марија Коцић 2 ₁ Ања Петковић 2 ₃ Ана Момировић 3 ₂ Мила Јовић 3 ₂ Симон Илић 3 ₃ Алекса Милић 3 ₃ Александар Тодоровић 4 ₃ Немања Стаменковић 4 ₃
екипни спортови рукомет – дечаки одбојка - девојчице кошарка - девојчице стрељаштво - дечаки стрељаштво - девојчице мали олимпијци (1, 2. и 3. разред)	стрељаштво Марта Стоиљковић 7 ₂ Цветковић Никола 8 ₁	ТИО Александар Стојановић 5 ₃ Емилија Јовановић 6 ₁ Ања Стоилковић 6 ₁ Нина Стојановић 6 ₂ Александар Ђорђевић 6 ₂	
	атлетика Марко Ђорђевић 8 ₂ Ива Обрадовић 7 ₂	енглески језик Алекса Јовић 8 ₁ Јана Стојановић 8 ₃	италијански језик Оливера Петковић 8 ₃
	пливање Ива Обрадовић 8 ₂ Огњен Обрадовић 3 ₂		

Посебно је било тешко одлучити се за ђака генерације. Ту титулу је понела **Александра Љубеновић**, али су нијансе одлучивале између ње и **Оливере Петковић**, па вам представљамо успехе и једне и друге. Њима се придружују и спортисти генерације **Марко Ђорђевић** и **Анђела Николић**.

Зовем се **Александра Љубеновић** и имам 15 година.

Могу рећи да време проведено у основној школи представља најлепши период мога одрастања. Још од малих ногу сам волела да се играм са основним математичким операцијама, да би поласком у школу математика постала моја највећа љубав. До седмог разреда математика је била моја највећа страст, а онда смо као нови наставни предмет добили хемију. Све више времена сам посвећивала хемији. Можда је разлог томе била и моја наставница хемије, увек насмејана и весела жена, особа која ме је увела у магични свет хемије и која подржава моју жељу да се у животу бавим науком. Поред наставнице Весне у проширивању знања ван школског оквира највише су ми помогли и наставник математике Душан, а и моја разредна Ана Станковић.

Њихова помоћ и пуно времена које сам посветила раду и вежби били су рецепт за постизање мојих успеха на такмичењима. Издвојила бих I награду на републичком такмичењу из хемије у 7. разреду, II у 8. и две III награде на републичким такмичењима из математике као награде које ми највише значе.

Могу да кажем да сам заљубљеник у природне науке, волим да сазнајем нове ствари и настојим да разумем природу која нас окружује.

Ја сам **Оливера Петковић**, рођена сам 4. 10. 2001. године у Лесковцу.

Од малена ме је окупирала уметност и писана реч. Освојила сам много награда на литерарним конкурсима од којих издвајам само неке: I награда на међународном ликовно-литерарном конкурс „Доста су свету једне Шумарице“, III награда за песму поводом Дана планете Земље, 2014, II награда на конкурс поводом Дана особа са инвалидитетом, 2015. године за причу „Различити, а исти“, II награда за причу на међународном конкурс „Богатство различитости“, Таванкут, 2016. године. Велики број мојих прича и песама објавио је и дечји часопис „Невен“ из Новог Сада.

Учествовала сам на општинским и окружним такмичењима из српског језика, као и на републичком такмичењу из италијанског језика. Поводом Дана школе у децембру 2015. године у Центру за економику домаћинства уз велику подршку наставника Бојана Константиновића, организована је моја прва самостална изложба радова названа „Ка црвеном тепиху“. Било је изложено стотинак цртежа модних креација. Моја порука свима је да треба следити своје снове, јер једино тако можемо остварити себе.

Моје име је **Анђела Николић**, рођена сам 16. 9. 2001. год. у Лесковцу.

Волим своју основну школу иако сам сада већ њен бивши ђак. Такмичила сам се у одбојци за своју школу четири године, са другарицама из школе смо постизале добре резултате. Врхунац је био прошле године када смо освојиле I место на општинском такмичењу. Осим тога, учествовала сам и на спортским играма младих у Београду где смо заузеле II место у Србији.

По завршетку 8. разреда проглашена сам за спортисткињу генерације.

Поред успеха у спорту, приоритет ми је школа и образовање, јер само тако могу да будем комплетна личност. Свим млађим другарима саветујем да се баве спортом који воле, али и да буду посвећени учењу. Све је могуће, можете све да остварите што пожелите, само морате да будете упорни и да никада не одустајете.

Зовем се **Марко Ђорђевић**, рођен сам 22. 6. 2001. године.

Школа „Светозар Марковић“ је до скоро била мој други дом. Ту сам стекао прва пријатељства, прве петице и прве спортске успехе. Спорт сам почео да се бавим веома рано, а тек са 11 година сам се определио за фудбал. Такмичио сам се са школским тимовима кад год је то било могуће. Могу рећи да је 2016. година била једна од успешнијих у мом досадашњем бављењу спортом. Од награда бих издвојио III место у рукомету, I место на регионалном нивоу у трци на 100м и II место у штафетном трчању. Са школским тимовим сам учествовао у такмичењима у пливању, фудбалу, одбојци, па сам због оваквих резултата понео ласкаву титулу спортисте генерације, на коју сам веома поносан.

Чаробњаци четкицом и пером

Драга личност мог детињства

Драга личност мог детињства је моја мама. Моја мама има смеђе очи попут кестена и оне су пуне љубави. Коса моје маме је попут песка. Она је добра, племенита, брижна, осећајна и блага. Ми се дружимо сваки дан, идемо у парк и лепо се играмо. Мама нас целе недеље води, мог брата и мене, на часове пливања. Сви заједно идемо у куповину и мама се труди да нам испуни све жеље. Моја мама је мени најбољи пријатељ и ја је много волим.

Ђорђе Митић

Нећу да бригам, хоћу да се играм

Куцу треба хранити
и још цвеће залити,
али зашто, зашто ја то морам радити?
Да л' ће бити кише или сунца,
кад ће плата, хоће ли бити рата?
Ја нећу да бригам,
хоћу само да се играм!
Сви ме исправљају:
„Ива не тако, то треба овако!“
Ја им кажем да хоћу напоље,
да хоћу другаре и код баке у Рударе!
На идеју дођох
да имам недељу своју
и сва деца као ја
да буду срећна.
Назвала сам је дечја недеља
и тако ће сва деца
тим данима бити срећнија,
боља и „само своја“.

Ива Марковић 3₁

Мој љубимац

Има једна њушка
што у углу шушка.
Умиљата, фина,
мени увек драга била.

За игру је спремна,
никад није љута,
из угла ме гледа
та њушкица жута.

Кад зора заруди,
мене лавез буди,
неки поглед благ,
мени увек драг.

Увек ведар био,
такав си ми мио;
ништа то не фали,
мој пријатељу мали.

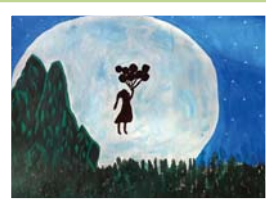
Анастасија Пејић 5₃

Љубав

Љубав је нешто лепо,
заљубљивати се слепо.
У љубави тајни нема,
али ту постаје дилема.

Љубав је кад се неко воли,
али то може и да боли.
Љубав је мала игра,
у твојој глави се врти као чигра.
Најлеша је љубав права,
она избија из срца као лава.
Све се око ње окреће,
љубав мирише као цвеће.

Нина Милановић 6₃

Прва љубав

Дани детињства весело теку,
у игри, смеху, радосном смеху.

Само се понекад уздах јави,
што ми у глави збрку прави.

Зашто ми срце у грло дође
кад тај дечак крај мене прође?

Осмехнем се, само руком махнем:
„Па то је љубав...“, тихо уздахнем.

Анђела Станојевић 6₃

Сат откуцава

Сат откуцава, време пролази,
забављај се, одрастање долази.
Бар покушај остати дете у души,
немој то потиснути, не дај да те гуши.

Сат откуцава, а ти трошиш време
на љутњу, свађе и проблеме.
Чувај то што имаш, чувај те људе
јер биће ти жао када их не буде.

Марта Станковић 8₂

Док сањам и маштам

Бујна машта може свашта.
Кревет је камен,
а паркет лава,
а онај јастук аждаја што спава.

Ова соба може бити свашта,
и царство, и шума, и свемирски брод,
а ја краљ, пират, ма шта год,
само је важан добар провод!

А кад прође дан,
наступи сан.
Током ноћи ће ми доћи
свакакве идеје и нове моћи,
нове авантуре к'о на јави,
а све се дешава у мојој глави.

За машту је дан,
ноћ је за сан.
Докле год се забављам,
редослед је небитан.

Алекса Димитријевић 6₃

Моја маштања

Маштам ја сваки дан,
не знам да ли је јава или сан.
Да летим маштам ја,
да летим као птица лепршава.

Маштам да помогнем
људима, свим,
и лошим и добрим.

Желим да летим по свету
и слетим чак на другу планету.

Маштам да је
цео свет од слаткиша
и да у Србији
никад не пада киша.

Да пливам у мору
с рибицама малим,
и да се са свима шалим.

Желим да сретнем
малог цврка
и да видим како изгледа
та чаробна Грчка.

Желим да чувам
животиње све:
лавове, мачке и тигрове.

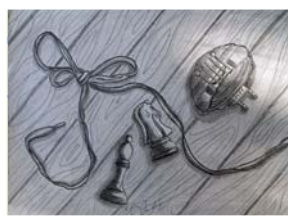
Маштам да радим
штагод хоћу,
и дању и ноћу.

Маштам да имам
чаробне моћи,
и да ће ми
добра вила
у сан доћи.

Кад zazвони сат,
ја бих брзо отишла по алат,
да поправљам ствари све
и да усрећујем људе.

Да имам моћи чаробне,
могла бих све!

Ива Јовановић 5₃

Макар четири зиме

Правила смо Снешка на оближњем брегу,
смишљале му име писале по снегу.

Док се очи дана лагано не склопе,
на белом смо платну остављале стопе.

И сећам се да смо у тој хладној зими,
ми, једна за другом, биле ко Ескимии.

Кад не гледа нико, ја му склоним косу,
па га својим носем додирнем по носу.

Ја замерам сунцу, ужареном плеху,
јер капљице крупне падају низ стреху.

Због њега се бели јорган тихо топи
и земља га као сок полагамо попи.

Наталија Милошевић 5₄

Светлости ми душа хоће

Кренуо сам једног дана
из свог топлог стана,
жао ми је једино било
што се с оцем нисам опростио.

Водила ме светлост,
љубав, вера, нада.
Ходао сам уздигнуте главе,
у вредности веровао праве.

Једне ноћи стигао сам.
Примише ме у дом нови.
Отворише ми тешка врата,
загрлише ме као брата.

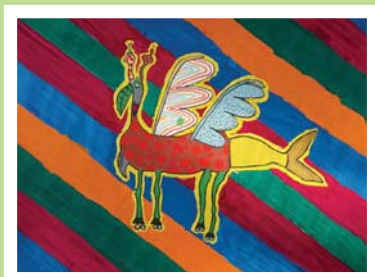
„Уморан сам“, рекох браћи,
„овде ћу мир пронаћи,
Растко је име моје,
далеко сам од домовине своје.

Дошао сам овде
да народу помогнем своме,
онако како удем и могу
и да будем ближи Богу.

Светлости ми душа хоће
и ка њој сам морао поћи.
Опрости ми, оче,
сад сам Сава,
нашао сам свој пут у ноћи.”

Ива Петковић 6₂

(1. награда у оптишин на Светосавском
конкурсу, јануара 2016. године)

Сунце у сунцокрету

Била једном једна ливада,
у светлости јарких боја је сијала,
дечијим смехом је зрачила
и свима је много значила.

На њој је био сунцокрет жут,
коме је Сунце показивало пут.
Сунцокрет је Сунце тражио
и свакога дана пратио.

Деца су то гледала,
другарству се њиховим дивила,
око сунцокрета се играла,
на топлем се сунцу сунчала.

Али на ливади нестале цвећа,
постала је препуна смећа,
људска га је рука ту донела
и сву дечију радост однела.

Сунце је лепше место тражило,
свог друга је оставило;
сунцокрет се изгубио,
без Сунца нигде није излазио.

Сва су се деца окупила,
на ливаду заједно отишла,
ручицама својим однели су смеће
и поново засадили цвеће.

А онда погледаше горе ка небу
и осмех им озари лица.
Појави се поново Сунце жарко
и освети ливаду јарко!

Била једном једна ливада
и на њој два пријатеља!
Опет је дечијим смехом зрачила
и свима много је значила!

Ива Петковић 6₂

(2. награда на Марковданским
сусретима деце и песника,
Бачка Топола, мај 2016.)

Жена за понос - моја мама

То је жена чије се око и тужно смеје,
чија реч као сунце у киши греје,
која се с љубављу са свима дружи,
ту је да утеши и да савет пружи.

Када ми у грудима бејаху боли,
када ми други на рану ставише соли,
та жена као штит пред мене стаде
тима ми самопоуздање даде.

Крила је моје сузе да их нико не види,
знала је шта моје очи траже.
Без речи разумем шта ми срце каже.

Питате се ко је то сада!
То је жена уморна од боли и рада.
И кад је тужна, она је насмејана лица,
то је жена за понос - моја мајчица!

Андрија Благојевић 7₄

Ђачки парламент

Парламентарци су и у овој школској години вредно радили. Ова страница часописа није довољно велика да забележи све активности наше мале, али организоване скупине, зато ћемо вам представити само оне најзначајније.

Као и сваке године, дружили смо се са корисницима Дневног боравка „Дуга“. Организовали смо прављење честитки и донирали новац који смо сакупили хуманитарним акцијама.

Исто тако смо се потрудили да унесемо мало веселја у дом породице Спасић из Бојника великом хуманитарном акцијом прикупљања хране, гардеробе, играчака и средстава за хигијену. Одазив ученика је био заиста велики.

Сакупљали смо стару хартију, организовали квизове, спремали презентације у сарадњи са другим основним и средњим школама.

Традиционално смо се забављали на проверено најбољим журкама које организује парламент наше школе заједно са наставницима.

И на крају, парламентарци су учествовали у организацији цртања стрипа. Јавни час стрипа извели су ученици 5, 6. и 7. разреда у дворишту школе. Час су водили наставници ликовне културе Бојан Константиновић и Неда Цакић, а манифестацију пренели сви локални медији.

Са жељом да будемо и бољи, припремили смо низ нових акција за следећу школску годину.

Ваши парламентарци

Петра Цакић, председница парламента

маскенбал

квиз за петак

Пошто сте навикли да вам откривамо ко ће од ученика, а ко од наставника бити награђен ове године, нећемо вас ни овог пута оставити знатижељне.

Ученици:

Владимир Пешић 8₃
Василије Илић 8₁
Александра Љубеновић 8₁
Алекса Јовић 8₁
Оливера Петковић 8₃
Александар Стојановић 5₃
Емилија Јовановић 6₁
Нина Стојановић 6₂
Александар Ђорђевић 6₂
Јелена Живковић 8₄
Алекса Димитријевић 5₃
Андрија Ристић 8₁
Ива Обрадовић 7₂
Огњен Обрадовић 3₂
Богдан Младеновић 3₂
Марко Ђорђевић 8₂
Екипа кошаркашица
Екипа од 7 ученика 2₃
Огњен Васић 2₃
Мали олимпијци
Ива Јовић 1₂

Наставници:

Ана Станковић
Весна Стојановић
Мирослав Живковић
Душан Милосављевић
Марина Младеновић
Благица Николић
Слободанка Панајотова
Снежана Милошевић
Слободан Илић
Мирјана Крговић
Татјана Костић
Марија Николић
Зоран Илић

хуманитарци

у тренду је...

...бити информисан

Информисаност спада у општу културу. Свакодневно усвајамо читав низ информација из контаката са људима око нас, у школи или ван ње, са медија или из књига које читамо, а да тога нисмо свесни.

Такве информације ученици често називају „потпуно непотребно знање“.

Међутим, управо то непотребно знање чини да у друштву будемо занимљиви или останемо потпуно незапажени чак и када то најмање желимо.

У општу информисаност или општу културу спадају све области: историја, музика, књижевност, филм, али и комплексније теме као што су математика, биологија, физика... И сад, како савладати толику количину информација?! Како се то постиже? Врло лако - читањем! То не значи да треба да учите читаве енциклопедије напамет. Читајте омиљене књиге, часописе, интернет странице. Не дозволите да вам непознати појмови остану непознати. Истражујте! Тражите одговоре! На крају, ваш моћан пријатељ Гугл много тога зна, затражите помоћ од њега. Али само прву помоћ!

Потрудите се, одвојите време за посету позоришту. Чак и када вам се представа не допадне, учинили сте велику ствар за себе. Послушајте концерт класичне музике кад за то имате прилику. Није вам то омиљени жанр можда, али како ћете знати волите ли шаргарепу ако је не пробате.

Ако смо вам заголицали знатижељу, ево једног теста за вас.

...говорити стране језике

Love

Everyone at some point in their lives has experienced love, whether they were loved or have loved. Love seems to be the main underlying goal that we all strive for in our lifetimes. It is the one thing that we all, as humans have common. Many people have a hard time finding words to express our feelings, 'cause everyone's experience and meaning of it is different. The thing is that with love, it is not positive or negative, it seems to have it's ups and downs. However, we still go throughout life searching for it, without ever giving up. Family love is unconditional, meaning, it is timeless, and everlasting. It is a feeling shared between, a young girl listening to her grandfather stories of the older days. It may even be the strict rules that a parent enforces, that a child feels are unfair. The great part of this love is that you can be yourself, make mistakes, and you will always be forgiven. That is all I can say about love.

Андреа Николић 8₂

Winter

Kalter Wind weht
Eiskalte Wintertag kommen.

Snow is ist ganzes Land abgedeckt
Winter-verschuttert weisse Kristalle.
Hut, Schal und Handschuhe
Warmen das Gesicht.

Fröhlicher Spaziergang durch einen Winertag
Warmte die Kinder
Alles ist mit magischer Weisse gebadet.

Анђела Станојевић 6₃

ITALIA

Italia è un paese dell'Europa meridionale ed è il membro dell'Unione europea. Italia è divisa in 20 regioni, e la capitale è Roma. L'Italia ha accesso a cinque mari - Mar Ionio, Mar Adriatico, Mar Tirreno, Mar Ligure e Mar Mediterraneo. Ci sono anche due isole grandi - Sicilia e Sardegna. In Sicilia c'è un vulcano attivo Etna. Nel nord del paese si estende la catena montuosa delle Alpi, che è il confine naturale con la Francia, Svizzera, Slovenia e Austria. Di conseguenza, l'Italia ha un turismo molto sviluppato. Per quanto riguarda il cibo i piatti più famosi in Italia sono pizza, pasta, gelato, lasagne e bruschette-sono i piatti tradizionali. Inoltre, ci sono anche tantissimi tipi di caffè che si bevono in Italia. L'Italia è conosciuta per i numerosi artisti e studiosi di epoca rinascimentale tali come Leonardo da Vinci, Michelangelo, Donatello e Galileo Galilei, un astronomo, chi disse 'Eppur si muove' sdimostrato che la terra ruota attorno al suo asse più di quattrocento anni fa.

l'Italia è anche famosa per le industrie di moda, architettura e musica. Una delle più grandi industrie italiane produce l'automobile Fiat, famosissima nel tutto il mondo.

Ива Обрадовић 8₂

1. Ко је написао драму „Магбет“?

- а) Вилијем Блејк
- б) Лорд Бајрон
- в) Вилијем Шекспир
- г) Ј. В. Гете

4. Галаксија у којој живимо назива се млечни пут, има облик као:

- а) лопта
- б) крофна
- в) переца
- г) спирала

3. Данас се верује да су диносауруси истребљени:

- а) вирусном болешћу
- б) насиљем човека
- в) климатским променама
- г) ударом метеора

2. За разлику од већине риба, ајкуле немају:

- а) кости
- б) зубе
- в) шкрге
- г) јетру

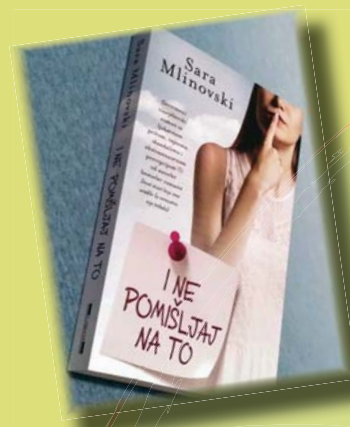
5. Кинетичка енергија је:

- а) енергија коју поседују искључиво жива бића
- б) енергија кретања
- в) енергија која се развија на субатомском нивоу
- г) енергија која постоји искључиво у свемиру

I ♥ CULTURE

...читати

Прочитала сам доста тинејџерских књига; углавном су то били романи. Сара Милиновски је писац у чијим ћете се делима дефинитивно пронаћи и научити доста о томе како да пребродите све тинејџерске проблеме и буддете сналажљивији. Мени омиљена књига је „И не помишљај на то“. У питању су средњошколци који се дан након примања вакцине против грипа буде са чудном способношћу да чују мисли људи око себе. Мислили су, вероватно као и ви, да ће им то много помоћи и олакшати живот. Међутим, то и није тако сјајно, јер су стално били у прилици да чују и оно што нису хтели. Топло вам препоручујем ову књигу, јер је од оних коју читате у једном даху. Јако је узбудљива и сигурна сам да ће вам се свидети.

Марија Богдановић 8₂

„Човек који не чита добре књиге нема никакве предности над човеком који их уопште не зна читати.“

Марк Твен

Препоручила бих вам једног сјајног писца, односно њене феноменалне књиге. У питању је Кети Хопкинс, која углавном пише за тинејџере. Нећете се покајати уколико купите неко њено дело. Написала је три серијала и сваки је одличан. Ако баш морам, издвојићу „Истина, изазов, пољубац, обећање“. Тај серијал има пет књига, а овог лета је изашла и шеста. Ради се о групи деце која су нераздвојна и лепо се друже. У сваком делу један од њих исказује своје мишљење, своја осећања и поглед на разне ствари из своје перспективе. Други серијал је такође интересантан. Ту можете научити доста тога о свом хороскопском знаку. Не само да звучи занимљиво већ он то и јесте.

Зорана Стојковић 8₄

Ах, та стања...

Мислити на неког то је већ љубав, каже Михајло Пантић; причати о љубави значи помало већ волети, мислио је Дучић, а ми бисмо додали да је читати о љубави веома инспиративно. Одувек је читалачка публика била заинтересована за љубавне приче познатих личности. Судбине заљубљених уметника неретко су биле теме њихових ремек-дела, али као такве инспирисале и друге уметнике.

Пред вама су приче које откривају ону суптилну и помало тајну страну личности оних који су у многоме обележили нашу историју. Овога пута одабрали смо књижевнике који су из својих великих, понекад неостварених и непребољених љубави стварали небројене странице најлепше љубавне лирике.

Вук Караџић нам је добро познат као борац, реформатор, јунак свога доба, али се мало које дело бавило његовим емотивним борбама. Иво Андрић, великан српске књижевности, једини Нобеловац на овим просторима, своју дуго чувану, тајну љубав, преточио је у маестралну прозу. На крају, једна свима позната велика љубавна прича између Лазе Костића и много млађе Ленке Дунђерски, искрена, а неостварена још увек привлачи пажњу књижевним теоретичарима, али и заљубљеницима у поезију.

„Или ћеш у потпуности отворити своје срце за љубав или га уопште немој отварати! У љубави нема сиве боје.

Када је у питању љубав, мораш се определити или за црно или за бело...”

Мевлана Џелалудин Руми

„Љубав је способност једног човека да даје, не осврћући се колико добија назад. Најзначајнији и најмудрији део језика којим свет говори и који сви људи на земљи могу разумети у својим срцима, нешто старије и од људи, а што ипак сваки пут истом снагом избија било где кад се сретну два погледа.”

Пауло Коелељо

„Можда је потребно вратити се на сам почетак. Чути првобитну реч - ЉУБАВ, доживети је поново, истински. Схватити је као главног покретача света. Да нам љубав буде пут и да се више никада не изгубимо!”

Меша Селимовић

Вук и Ружа

Иако је читав свој живот провео сакупљајући народне умотворине, приче и песме, а затим реформи језика и писма, Вук Караџић је био пре свега човек као и сваки други, који је имао љубавни живот проткан страховима, стрепњом и патњом.

Познаваоци лирике Вука Караџића увиђају да се у сваком његовом опису крије лик девојке румене ко ружа, његове прве платонске и непребољене љубави Руже која је по оцу названа Тодорова.

Тада млади заљубљени дечак носио је чврсту веру да ће са својом Ружом освојити свет док је као седамнаестогодишњак чувао овце по околним пашњацима у предвечерје избијања Првог српског устанка.

Он под мишком носи буквар и „учи се писменима” а она плете и пева изворне народне песме.

Заљубили су се тако јако и чедно да су Вуков отац Стефан и Ружин Тодор били уверени да је само питање времена када ће се венчати.

Нажалост, на те срећне дане заљубљеног дечака сручила се сурова реалност.

Прво раздвајање доживели су када је писмени Вук постао писар код Ђорђа Ђурчије у време устанка. Она га је чекала, а он успевао да између бојевања са Турцима дође и украде последње тренутке среће са њом.

Нико није могао да претпостави да ће подмукла болест 1808. године савладати овог незаустављивог дечака. Те године нога му је остала згрчена у колену. Био је толико посрамљен сазнањем да ће до краја живота храматити и да ће моћи да хода само уз помоћ штуле.

Због страшне буре која се у њему одвијала, прекинуо је сваки контакт са њом, не сазнавши да је њена љубав била толико велика да би га и тако болесног прихватила.

Ружа га је чекала неколико година и патила, а затим се удала. Добила је два сина који су расли у време владавине династије Карађорђевић. Када се Милош Обреновећ домогао власти и када је почео да се свети свим присталицама бившег режима, Ружини синови су били у опасности. Вук је свом снагом свог ауторитета успео да га измоли да их поштеди, а како се велики владар не би предомислио, хитно их је пребацио код себе у Аустрију.

Тако је Вук остао веран својој првој љубави не само у лирици, већ је њен живот помно пратио и кад се указивала потреба помагао.

Ружа никада није сазнала шта се у његовој глави ројило и колико му је бола и патње учинила та његова животна одлука да је више никада не види. Али је чињеница да је Вук у емотивном смислу заправо никада није напустио.

Иво и Милица

Наду да права љубав заиста постоји улива нам прича Ива Андрића, јединог Нобеловца са наших простора, човека који је 30 година чекао и волео једну жену.

У његовим књижевним делима срећемо лепезу женских ликова - сеоских и градских девојака, контеса и госпођа, али само једна од њих је Јелена, жена које нема. У овој приповеци без фабуле писац је изнео своју дубоко скривану тајну. Јелена је представљана као плод пишчеве маште, не слутећи праву бујицу осећања када човек заиста дуго, искрено воли једну жену која не може бити његова.

Андрић, познат по својој затворености, дуго је носио своју тајну да је заљубљен у жену свог пријатеља, Љубицу Бабић-Јовановић, костимографкињу Народног позоришта у Београду.

Свакодневно јој је писао писма и слао на адресе где она тек треба да стигне, како би је пошта дочекала и изненадила.

Све до смрти Ненада Јовановића, њеног мужа, Андрић је писма почињао са: „Драги пријатељи“ и потписивао надимком који му је Милица дала - Мандарин. Овакав начин љубавне игре прихватила је и она. Не надајући се ничему стрпљиво је чекао. „Знам да се свуда и свагда може јавити Јелена, жена које нема, само да

не престанем да је ишчекујем“, говорио је писац.

Ненад, Љубичин муж, умире 1957. године, а само годину дана касније Андрић и Милица се венчавају. У прилог томе да је своју жену волео нестварно и несебично иде чињеница да и након што су почели да живе заједно, Андрић није престао да пише љубавна писма својој Јелени.

„Ниједна права срећа не траје дуго, свака је краткотрајна.“ Милица је после дуге и тешке болести преминула 1968. године. Он ју је волео и после њене смрти.

Тада је забележио: „Сада видим – наша је судбина да сагоримо. Увек сам тако осећао свет и себе у њему. Иако нисам имао увек снаге ни могућности да тој истини погледам у очи и да је мирно прихватим. Сад, кад је све добро моје у једном трену изгорело, видим јасно: све што се на земљи рађа и под сунцем живи иде тим путем.“

Лаза и Ленка

Легенду о Лази и Ленки није нимало једноставно испричати, објаснити ни схватити. Све је саткано у песми коју је велики песник носио у себи пуних 14 година као резултат покајања, а која је произишла из интимне драме песника пред крај његовог живота, када више није могао да ћути. Santa Maria della Salute је љубавна драма песниковог живота.

Ленку Дунђерски, најмлађу ћерку његовог пријатеља и добротвора, Лазара Дунђерског, Лаза је упознао 1891. године, када му је уточиште пружио овај добротвор.

Очаран лепотом којом је Ленка пленила, тридесет година старији песник није могао да савлада емоције које су га преплавиле. Али, свестан разлике у годинама и пре свега дубоко частан човек, Лаза је знао да је њихова веза немогућа.

Много година пре него што је упознала Лазу Костића, Ленка је слушала приче о њему. Његови стихови будили су немире у њој и

претворили се у топлу, безграничну љубав када га је упознала.

Разапет између моралног и емотивног, заљубљени песник је покушао да пронађе начин да заувек онемогући везу и тако смири своје срце. Написао је писмо свом пријатељу Николи Тесли о девојци изванредне лепоте, али научник није био заинтересован ни за какве “електрицитете” осим струјног кола и науке, а Ленка је изјавила да би се могла удати само за неког какав је Лаза Костић.

Не могавши да учини ништа, Лаза одлази у манастир Крушедол, али ни тамо се није смирио.

Последњи, очајнички потез у бекству од љубави, песник је учинио када се оженио богатом удовицом, мислећи да ће тако побећи од својих немира.

Ленка Дунђерски је само два месеца након овог догађаја, на свој 25. рођендан изненада умрла. Шпекулисало се да се убила због несрећне љубави.

Ова вест затекла је Лазу на брачном путовању у Венецији. Обузет тугом, какву није могао ни да замисли, написао је песму Santa Maria della Salute, најлепшу љубавну песму коју је дуго чувао у себи. Ленка није имала прилику да је прочита иако је настала захваљујући њој.

„Две се у мени побише силе,
мозак и срце, памет и сласт,
дуго су бојак страховит биле,
ко бесни олуј и стари хрст;

напокон силе сусташе миле,
вијугав мозак одржа власт,
разлог и запон памети хуђе,
Santa Maria della Salute.“

Мућни главом

1. Уместо , и упиши бројеве тако да добијеш дате збирове по редовима и колонама.

				76
				48
				72
63	35	61	37	

2. Реши анаграме:

"ФРКАЧ" има глад!

ТИП ПРЕЛЕТИ

3. Ја сам троцифрен број. Моја цифра десетица је за 5 већа од цифре јединице. Моја цифра стотина је за 8 мања од цифре десетице. Који сам ја број?

4. Додај једну црту да добијеш тачан резултат:

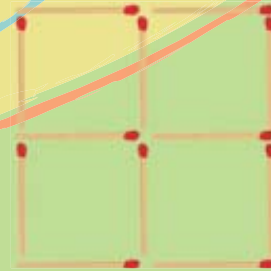
$$5 + 5 + 5 = 555$$

5. Реши осмосмерку коју је припремио Никола Ђокић 8₂ и сазнај коју реч добијаш од преосталих слова.

Т	Т	Ш	Д	А	Ђ	А	Л	С
И	И	Е	Ј	К	Р	Е	А	Т
К	Р	А	В	А	П	Е	Ж	О
О	К	Л	А	О	Б	О	И	П
Н	Е	Г	А	О	Р	У	Ш	И
Ц	Р	Е	П	Л	А	Л	К	Р
Е	Л	Е	С	Т	В	И	Ц	А
Р	И	В	Е	Р	А	Ц	А	Т
Т	Л	О	Б	И	Ј	А	Ч	И

Појмови: АЛГЕ, БРАВА, ЕРА, ЖЕЋ, ЈАБУКА, КИТ, КОНЦЕРТ, КРАВА, КРИТ, ЛАЖИ, ЛЕСТВИЦА, НЕГА, ОБИЈАЧИ, ОБОА, ПЕЖО, РЕД, РЕП, СЛАЂА, СТОПИРАТИ, ТЛО, ТРИ, УЛИЦА, УШИ, ЦАРЕВИ

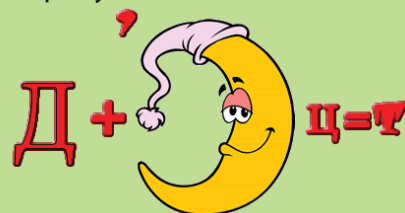
6. Помери само две шибице тако да добијеш 7 квадрата.

7. Реши асоцијацију:

супротно од мрзети	бол	куца
бити заљубљен	туга	унутрашњи орган
свиђати се	срећа	црвено

8. Реши ребус:

9. Загонетна прича

Атилија је желела да изненади Анула лепим поклоном. Решила је да му поклони заставу њихове насеобине, коју би сама исцртала.

Прво је узела лепу белу тканину. Обојила је горњу половину у пријатну нијансу жуте, затим доњу половину заставе плавом. Сачекала је да се боја осуши, па онда узела четкицу да нацрта лист и доврши заставу. Али... тек тада је видела да уопште нама зелану боју.

Девојчица је била очајна, јер је намеравала да изненади Анула још исте вечери.

Осврнула се око себе, тражећи било какво решење за свој проблем. У дворишту је нашла само поломљену стрелу, један жир и један камен. Онда је добро размислила.

"Ха, сетила сам се!", узвикнула је весело.

Недуго потом, застава је била завршена. У средини је нацртала зелени лист, симбол њихове насеобине.

Како је Атилија успела у томе?